

Minister Energii

Miłosz Motyka

BM-I.053.113.2025.TŚ

Warszawa, 2025-10-27

**Pan
Szymon Hołownia
Marszałek Sejmu RP**

Szanowny Panie Marszałku,

w odpowiedzi na interpelację nr 12587 postów Pawła Sałka, Macieja Małeckiego oraz Janusza Kowalskiego w sprawie rozwoju przedsiębiorczości w kontekście transformacji energetycznej wynikającej z Krajowego Planu w dziedzinie Energii i Klimatu (KPEiK), przedstawiam stanowisko w zakresie właściwości ministra ds. energii.

Rząd RP konsekwentnie realizuje politykę wspierającą rozwój krajowej przedsiębiorczości, innowacyjności oraz dywersyfikację branżową gospodarki. Celem tych działań jest zwiększenie konkurencyjności polskich firm, pobudzenie inwestycji w nowoczesne technologie oraz stworzenie trwałych fundamentów wzrostu gospodarczego opartego na wiedzy i odpornego na czynniki zewnętrzne. Wsparcie to obejmuje zarówno tradycyjne gałęzie przemysłu, jak i nowe sektory gospodarki, w tym branże zielonych technologii i odnawialnych źródeł energii.

Ad 1. „Jakie działania podjęło MKiŚ oraz inne resorty w celu pobudzenia rozwoju polskiej przedsiębiorczości w obszarze produkcji instalacji OZE?”

Poza właściwością Ministra Energii pozostaje odpowiedź jakie działania podjęło MKiŚ oraz inne resorty. W odniesieniu do działań Ministerstwa Energii dotyczących rozwoju krajowego potencjału produkcyjnego w obszarze odnawialnych źródeł energii (OZE) obejmują one przede wszystkim włączanie aspektów krajowego łańcucha wartości do dokumentów strategicznych (m.in. KPEiK) i procesów planistycznych dotyczących miksu energetycznego i udziału w nim OZE.

Ad 2. „W jaki sposób resort widzi niezależność energetyczną i rozwój gospodarczy w kontekście przytoczonych w interpelacji faktów?”

Niezależność energetyczna Polski opiera się na konsekwentnym budowaniu zdywersyfikowanego i zrównoważonego miksu energetycznego, który zapewni stabilność systemu elektroenergetycznego oraz bezpieczeństwo dostaw energii. Kluczowe znaczenie w tym zakresie ma utrzymanie w okresie przejściowym odpowiedniego poziomu mocy w

tradycyjnych elektrowniach węglowych i gazowych, stanowiących źródła bilansujące i wspierające pracę odnawialnych źródeł energii. W dłuższej perspektywie strategicznej uruchomienie pierwszej elektrowni jądrowej będzie gwarantować wytwarzanie stabilnej energii elektrycznej. Połączenie tych elementów - tradycyjnych źródeł konwencjonalnych, rozwijających się OZE oraz energetyki jądrowej - tworzy podstawy do bezpiecznego i zrównoważonego rozwoju gospodarczego Polski, zwiększając jednocześnie odporność państwa na wahania cen surowców energetycznych i zewnętrzne czynniki geopolityczne.

Ad 3. „W jaki sposób ma być realizowana ochrona klimatu, skoro dostawy komponentów OZE odbywają się z odległych Państw?”

Ochrona klimatu realizowana jest nie tylko poprzez rozwój OZE. Istotną rolę odgrywa również zwiększanie efektywności energetycznej w sektorze przemysłowym i budynkach, zgodnie z celami m.in. KPEiK oraz opracowywanego przez Ministerstwo Rozwoju i Technologii – Krajowego Planu Renowacji Budynków (KPRB). Ważnym elementem jest także rolnictwo, w tym promowanie niskoemisyjnych technik nawożenia i gospodarowania glebą oraz rola LULUCF. Ponadto w perspektywie średnio i długoterminowej przewiduje się redukcję zależności od importu komponentów z krajów trzecich poprzez rozwój lokalnych zdolności produkcyjnych, wspieranie europejskich technologii oraz mechanizmy preferencji dla „local content” (uwzględniając już wdrożone rozwiązania dla energetyki jądrowej oraz elektrowni wiatrowych na morzu), co ma ograniczyć ryzyka geopolityczne i wzmocnić odporność łańcuchów dostaw. Jednocześnie regulacje UE (m.in. CBAM) mają na celu ograniczenie śladu węglowego importowanych komponentów, a strategię zakładają stopniowe zwiększanie udziału Polski i UE w łańcuchach dostaw OZE, w tym kontekście wdrażane są takie inicjatywy jak Net -Zero Industry Act. Kluczowym elementem jest również rozwój technologii recyklingu oraz ponownego wykorzystania surowców z urzędzeń OZE, co pozwoli na stworzenie bardziej cyrkularnego modelu gospodarki energetycznej.

Ad 4. „Czy projekt KPEiK uwzględnia emisyjność gazów cieplarnianych, wynikającą z transportu na dalekie odległości (ślad węglowy w cyklu życia instalacji – emisja z transportu produktów)?”

Emisyjność gazów cieplarnianych w Krajowym Planie w dziedzinie Energii i Klimatu jest obliczana zgodnie ze standardami i wytycznymi Międzynarodowego Zespołu ds. Klimatu (IPCC), które obowiązują wszystkie państwa członkowskie Unii Europejskiej. Metodyka ta uwzględnia emisje wytworzone na terenie kraju i umożliwia porównywalność danych oraz transparentne raportowanie postępów redukcji emisji.

Z wyrazami szacunku

Miłosz Motyka

Minister

2025-10-27

Do wiadomości:

Kancelaria Prezesa Rady Ministrów